

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Υπόθεση Αρ. 924/2001

24 Οκτωβρίου, 2003

[Αρτέμης, Δ/στής]

Αναφορικά με τα άρθρα 146 και 28 του Συντάγματος

Petrolina (Holdings) Ltd,

Αιτήτρια,

v.

Κυπριακή Δημοκρατία μέσω

1. Υπουργικού Συμβουλίου,

2. Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού,

Καθ'ων η αίτηση.

A. Κουντουρή, για την αιτήτρια

Σ. Χριστοδουλίδου, για τους καθ'ων η αίτηση

Π. Πολυβίου, για ενδιαφερόμενο μέρος.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι εταιρείες BP Cyprus Ltd και Mobil Oil Cyprus Ltd γνωστοποίησαν στην Υπηρεσία της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 13 του περί Ελέγχου των Συγκεντρώσεων Επιχειρήσεων Νόμου του 1999 (Ν. 22(1)/99), συμφωνία συγκέντρωσης των δύο εταιρειών, με πρόθεση της BP Cyprus Ltd να αγοράσει ορισμένα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού και δικαιωμάτων από την Mobil Oil Cyprus Ltd καθώς και τη διάλυση της κοινοπραξίας τους.

Η Υπηρεσία της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού ανακοίνωσε την προτιθέμενη συγκέντρωση με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Μετά τη δημοσίευση, εταιρείες, μεταξύ αυτών και η αιτήτρια, επέδειξαν ενδιαφέρον για αγορά πρατηρίων από τη Mobil Oil Cyprus Ltd.

Ακολούθως, η Υπηρεσία της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού προέβηκε σε προκαταρκτική αξιολόγηση της συγκέντρωσης και ετοίμασε έκθεση, την οποία υπέβαλε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Νόμου. Ανέφερε σ' αυτή τη γνώμη της πως η προτιθέμενη συναλλαγή μεταξύ των εταιρειών BP και Mobil δε δημιουργεί δεσπόζουσα θέση για τη BP και συνεπώς δεν παρακωλύεται ο ανταγωνισμός σε βαθμό που να υπάρξουν δυσμενείς επιπτώσεις στις επηρεαζόμενες αγορές, λαμβανομένου υπόψη ότι η αγορά πετρελαιοειδών ρυθμίζεται από το κράτος.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Εμπορίου Βιομηχανίας και Τουρισμού κήρυξε με διάταγμα τη συγκέντρωση ως μείζονος δημόσιου συμφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 36 του Νόμου, επειδή, όπως ανέφερε, «η συγκέντρωση πιθανόν να δημιουργήσει δυσμενείς επιπτώσεις που ενδέχεται να προκύψουν σε βάρος της τεχνικής προόδου, της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και της προσφοράς αγαθών αναγκαίων για τη δημόσια ασφάλεια της Δημοκρατίας».

Η Επιτροπή κατέληξε, μετά από συνεδρία της, πως η συγκέντρωση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Νόμου. Είχε όμως αμφιβολίες ως προς το συμβατό της με την ανταγωνιστική αγορά γ' αυτό αποφάσισε να κινήσει διαδικασία πλήρους διερεύνησης, σύμφωνα με το άρθρο 18(γ).

Η Υπηρεσία της Επιτροπής άρχισε διαπραγματεύσεις με τις συμμετέχουσες στη συγκέντρωση εταιρείες σύμφωνα με το άρθρο 23(δ) και κάλεσε, μετά από αίτησή τους, πρόσωπα που είχαν έννομο συμφέρον αλλά δε συμμετείχαν στη συγκέντρωση να υποβάλουν απόψεις σχετικά με τη συγκέντρωση, σύμφωνα με το άρθρο 24.

Η Επιτροπή εξέτασε την έκθεση και τη συμπληρωματική έκθεση που υποβλήθηκαν από την Υπηρεσία. Αποφάσισε να κηρύξει τη συγκέντρωση συμβατή με τις απαιτήσεις της ανταγωνιστικής αγοράς με όρους σύμφωνα με το άρθρο 26. Μεταξύ των όρων που τέθηκαν, κρίσιμος για την εξεταζόμενη υπόθεση είναι ο όρος να παραχωρηθούν, μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την ημερομηνία της απόφασης, δέκα πρατήρια προς πώληση, πέντε από την Esso - Mobil και πέντε από τη BP σε εταιρείες οι οποίες δε δραστηριοποιούνται στην κυπριακή αγορά. Κοινοποίησε στη συνέχεια στον Υπουργό την απόφασή της.

Ο Υπουργός παρέπεμψε τους όρους της απόφασης της Επιτροπής στο Υπουργικό Συμβούλιο για εξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 38(β). Εισηγήθηκε, σε σχετική πρότασή του προς το Υπουργικό Συμβούλιο, ότι οι εταιρείες Esso - Mobil και BP θα έπρεπε να παραχωρήσουν τουλάχιστον δέκα πέντε πρατήρια στη νέα εταιρεία σύμφωνα με τους όρους που αναφέρθηκαν στο επισυνημμένο στην πρόταση του Παράρτημα 111.

Το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 39 να εγκρίνει τη συγκέντρωση και εξέδωσε το «περί Εγκρίσεως της Συγκεντρώσεως των Εταιρειών MOBIL OIL CYPRUS LTD, ESSO CYPRUS INC. και BP CYPRUS LTD Διάταγμα του 2001» υπό όρους που παρατέθηκαν στο παράρτημα. Αποδέχθηκε την πρόταση του Υπουργού για παραχώρηση δέκα πέντε πρατηρίων.

Το διάταγμα αυτό είναι που προσβάλλει η αιτήτρια με την προσφυγή της.

Οι δικηγόροι της αιτήτριας πρόβαλαν τους πιο κάτω λόγους ακύρωσης.

Ισχυρίστηκαν ότι υπήρξε δυσμενής διάκριση σε βάρος της αιτήτριας και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και του υγιούς ανταγωνισμού.

Στήριξαν τον ισχυρισμό τους αυτό αναφέροντας ότι η επιβολή του όρου να παραχωρηθούν δέκα πέντε πρατήρια σε εταιρείες οι οποίες δε δραστηριοποιούνται στην κυπριακή αγορά θέτει την αιτήτρια σε μειονεκτική θέση. Εξήγησαν ότι η συγκέντρωση των εταιρειών BP και Mobil θα επηρεάσει τη δύναμη ελέγχου που έχουν οι εταιρείες αυτές στην κυπριακή αγορά, χωρίς να υπάρξει αλλοίωση στη δύναμη ελέγχου της αιτήτριας και θα τις οδηγήσει στην κατοχή δεσπόζουσας θέσης στην αγορά πετρελαιοειδών. Ανέφεραν περαιτέρω, ότι η αιτήτρια θα έχει να αντιμετωπίσει αφενός την αυξημένη δύναμη των υφιστάμενων ανταγωνιστών της και αφετέρου τη νέα επιχείρηση που θα δραστηριοποιηθεί.

Η δικηγόρος της δημοκρατίας αντικρούοντας τον ισχυρισμό αυτό παρέπεμψε στην έκθεση της Υπηρεσίας η οποία υποβλήθηκε στην Επιτροπή. Σ' αυτή γίνεται ανάλυση της εγχώριας αγοράς, των ποσοστών κάθε εταιρείας και των πρατηρίων που έχουν. Περαιτέρω υπέβαλε ότι αιτιολογείται πλήρως με ακριβή στοιχεία η γνώμη της Υπηρεσίας ότι η συγκέντρωση δε δημιουργεί δεσπόζουσα θέση για τη BP ώστε να παρακωλύεται ο ανταγωνισμός σε βαθμό που να υπάρξουν δυσμενείς επιπτώσεις στις επηρεαζόμενες αγορές, λαμβανομένου υπόψη ότι στο παρόν στάδιο η αγορά πετρελαιοειδών ρυθμίζεται από το κράτος.

Είναι σωστή η θέση της ότι από τη μελέτη της έκθεσης αυτής προκύπτει ότι όχι μόνο ήταν δικαιολογημένη η έγκριση της παραχώρησης των πρατηρίων σε εταιρεία που δεν δραστηριοποιείται στην Κύπρο αλλά επιβαλλόταν. Διαφορετική αντιμετώπιση του θέματος και συγκεκριμένα παραχώρηση των πρατηρίων στην αιτήτρια, θα δημιουργούσε δεσπόζουσα θέση σ' αυτή.

Έτσι, ο ισχυρισμός της αιτήτριας πρέπει να απορριφθεί. Από τα πιο πάνω απαντάται και ο ισχυρισμός ότι είναι λανθασμένη η θέση πως δε δημιουργείται δεσπόζουσα θέση στην αγορά για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Πρόβαλαν στη συνέχεια οι δικηγόροι της αιτήτριας ότι υπήρξε παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης από την Επιτροπή.

Στήριξαν τον ισχυρισμό τους αυτό στην απόφαση της Επιτροπής ότι δεν ήταν αναγκαία η παρουσία ενώπιον της των συμμετεχόντων στη συνάντηση της Υπηρεσίας στις 11.6.01 όπως αιτήθηκαν, καθότι μέσα στα πλαίσια της πλήρους διερεύνησης είχε ενώπιον της όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και απόψεις όλων των ενδιαφερομένων.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 27 του Νόμου, είχε διακριτική ευχέρεια να προβεί σε ακρόαση των ενδιαφερομένων. Έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαία αφού είχε ενώπιον της όλες τις σχετικές απόψεις και πληροφορίες.

Η αναφορά των δικηγόρων της αιτήτριας ότι στη συνάντηση της Υπηρεσίας στις 11.6.01 εκφράστηκαν απόψεις για το θέμα της συγχώνευσης των εταιρειών MOBIL και ESSO είναι λανθασμένη. Όπως προκύπτει από τη σχετική έκθεση, η συνάντηση της Υπηρεσίας έγινε με εταιρείες ή αντιπροσώπους τους που ισχυρίζονταν ότι είχαν έννομο συμφέρον στη συγκέντρωση BP - MOBIL για να εκφράσουν τις απόψεις τους. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής ενημέρωσε τους παρευρισκομένους για το θέμα και δόθηκε η ευκαιρία σε όλους να εκφράσουν τις απόψεις τους. Το ότι αναφέρεται στην έκθεση ότι η συζήτηση επικεντρώθηκε στο αν και κατά πόσο η συγχώνευση MOBIL - ESSO θα έπρεπε να γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή δεν προκύπτει ότι δεν εξέφρασαν τις απόψεις τους για το θέμα της συγκέντρωσης. Εξάλλου, αφού δόθηκε η ευκαιρία στους αιτητές να εκφράσουν τις απόψεις τους για το θέμα της συγκέντρωσης, μπορούσαν να το πράξουν.

Ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί.

Ισχυρίστηκαν ακόμη ότι η υποβολή πρότασης από τον Υπουργό με όρους άλλους από αυτούς που αποφάσισε η Επιτροπή, παραβιάζει το άρθρο 38 του Νόμου. Είναι η θέση τους ότι ο Υπουργός δεν παρέπεμψε απλώς τους όρους της απόφασης της Επιτροπής στο Υπουργικό Συμβούλιο, αλλά διαμόρφωσε και δική του εισήγηση υποβάλλοντας νέους όρους.

Είναι σωστή η θέση της δικηγόρου της Δημοκρατίας ότι ο Υπουργός δεν υπέβαλε νέους όρους. Απλά εξέφρασε την άποψή του αναφορικά με τον όρο που έθεσε η Επιτροπή να παραχωρηθούν δέκα πρατήρια.

Ο Υπουργός διαφώνησε με την απόφαση της Επιτροπής και παρέπεμψε το θέμα για εξέταση στο Υπουργικό Συμβούλιο. Το άρθρο 38(β) δεν τον εμποδίζει να αναφέρει τη διαφωνία του με τους όρους που έθεσε η Επιτροπή για την οποία παρίσταται ανάγκη για παραπομπή των όρων στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Ο ισχυρισμός αυτός επίσης πρέπει να απορριφθεί.

Για τους πιο πάνω λόγους κρίνω ότι δεν ευσταθεί κανένας από τους λόγους ακύρωσης που πρόβαλαν οι δικηγόροι της αιτήτριας. Η επίδικη απόφαση είναι νόμιμη και σύμφωνη με τις αρχές του διοικητικού δικαίου.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον της αιτήτριας.

Π. Αρτέμης, Δ.

/Χ.Π.
